



گفت و گو با فرزاد فتاحی
خواننده تیتر آژ پایانی کوله پشتی

دوست دارم با شفیعی جم چای بخورم!

اتاق کمنور و نامرتب، وسایل به هم ریخته، برگه‌های نت روی میز کار، ترانه‌های خطخطی شده و روی زمین افتاده، کاغذ دیواری‌ای از شانه‌های رنگی تخم مرغ، غذای نیم‌خورده و مانده از روز قبل، ساز، رایانه و غیره و غیره.

تافقیک کار و زندگی در این فضای برای چه کسی قابل تحمل است؟ این تصویری از زندگی یک شخصیت ساختگی روی پرده سینما نیست. باور ندارید، سرzed به منزل و با حفظ موقعیت(!) همان محل کار فرزاد فتاحی بروید.

فرزاد فتاحی را به جای اوردید؟ خدا حافظی ترانه تیتر آژ پایانی «کوله پشتی». او خواننده ترانه‌های است که اجازه نمی‌داد پس از خدا حافظی مجری کوله پشتی کمال را عوض کنیم. درباره توصیف فضای اتاق او هم زیاد سخت نگیرید. ما ساعت ۵/۱۰ صبح برای گفت و گو به خانه‌اش رفتیم و به قول خودش: «صبح زود بیدار شدم و اتاق کار پذیرایی را مرتب کردم، اما هنوز به این اتاق نرسیده بودم».

﴿ورود شما به کار خوانندگی با «خداحافظی»﴾

شروع شد؟

بله، البته قرار بود تیتر از برنامه‌ای به نام «بدون حاشیه» را کار کنم که نشد. این برنامه برای گروه اقتصاد شبکه یک برنامه رادیویی به نام «تهران در شب» را که سه شبکه‌ها از شبکه تهران پخش می‌شد، خواندم. مجری آن بود. به هر حال آن برنامه پخش نشد و ترانه خدا حافظی در «کوهپشتی» اولین کار خوانندگی‌ام محسوب می‌شود.

﴿ظاهراً این تیتر از برناهه «به رنگ شب» ساخته شده بود؟﴾

راستش این کار یک ماكت و تست بود. یک روز مهدی مدرس ملوudi را برایم خواند، من هم یک دور خواندم. بعد احسان علیخانی شنید و خوش آمد و گفت که برای برنامه «به رنگ شب» این ترانه را می‌خواهد. این برنامه هم اما به دلایلی ساخته نشد.

﴿ترانه‌سرا و آهنگ‌ساز این کار چه کسانی هستند؟﴾

فريد احمدی ترانه‌سرا و اسدالله کلاتری آهنگ‌ساز تیتر خدا حافظی هستند. کار تنظیم هم بر عهده خودم بود.

﴿اتفاقی که معمولاً برای تمام تیترها می‌افتد، مشکل کمبود زمان است. شما برای این کار مشکلی نداشتید؟﴾

مشکل خاصی نبود. تبدیل ماكت اولیه به کاری که می‌شنوید، سه - چهار روز زمان لازم داشت. البته ملوudi کار قدیمی است و کمی تغییرش دادیم.

﴿واژه خدا حافظی چه چیزی را در ذهنتان تداعی می‌کند؟﴾

جدا شدن آدم از کسی که دوستش دارد. به نظرم خدا حافظی واژه غم انگیزی است.

﴿استقبال مردم از این ترانه چه طور بود؟﴾

فکر می‌کنم مردم «خداحافظی» را دوست دارند.

﴿علاقه شما در کار موسیقی بیشتر به آهنگ‌سازی است یا خوانندگی؟﴾

از اول هم آهنگ‌سازی را بیشتر دوست داشتم.

﴿پس چه طور شد که خواننده شدید؟﴾

بچه‌ها گفتند بیا بخوان؛ خوابم می‌آمد و براي این که حرفی زده باشم، گفتم: باش! [اما خندد] این را برای شوخي گفتم. اما تجربه خوبی بود. ولی تنظیم را بیشتر دوست دارم. البته ترانه هم می‌گویید.

﴿اصلًا چه طور شد که به موسیقی علاقه‌مند شدید؟﴾

بچه که بودم، مدتی در آلمان زندگی می‌کردیم. یک بار با مادرم به اسپا بازاری فروشی رفت، فکر می‌کنم چهار - پنج سال داشتم. چشمم به یک کیبورد افتاد و از مادرم خواستم آن را برایم بخرد. بعد با همان کیبورد شروع کردم و یک چیزهایی می‌زدم. یکی از دوستان پدرم که کیبورد می‌زد، کار را به من یاد داد.

﴿و بعد چه اتفاقی افتاد؟﴾

من کارهایی باک بیات را دوست داشتم. یعنی هر چه تنظیم بلدم، از استاد بیات یاد گرفته‌ام. من حتی از استاد کپی‌برداری هم

شما وقتی برای خرید کفش وارد مغازه می‌شوید، فروشنده چند مدل کفش به شما نشان می‌دهد. چون ممکن است کسی کفش ارزان بخواهد، یا یکی گران؛ دیگری مارکدار برایش مهم است و... موسیقی هم همین است. باید برای هر سلیقه‌ای موسیقی موجود باشد. البته شاید مثال بدی زدم؛ فقط خواستم متوجه بشوید.

حرف را می‌زنید. مردم که برای مقایسه، آلبوم نمی‌خزند؟

مثالی برای تان می‌زنم. شما وقتی برای خرید کفش وارد مغازه می‌شوید، فروشنده چند مدل کفش به شما نشان می‌دهد. چون ممکن است کسی کفش ارزان بخواهد، یا یکی گران؛ دیگری مارکدار برایش مهم است و... موسیقی هم همین است. باید برای هر سلیقه‌ای موسیقی موجود باشد. البته شاید مثال بدی زدم؛ فقط خواستم متوجه بشوید.

موسیقی کدام کار جدید برای تان جذاب بود؟

بین کارهای جدید که هیچ، اما موسیقی «دسته‌های آلوده» را خیلی دوست داشتم. این یکی از کارهای استاد بیات بود. روحشان شاد.

به موسیقی متن فیلم هم فکر می‌کنید. بله، دوست دارم موسیقی متن فیلم‌های پلیسی و یا ترسناک را کار کنم.

دوست داشتید تیتر از «چارخونه» را بخوانید؟

نه، چون می‌دانم که نمی‌توانستم خوب بخوانم، اما دوست داشتم با شفیعی جم بنشینم و چای بخورم. در «کوله‌پشتی» تان چه چیزهایی دارید؟ یک مقدار CD و لوازم شنا. چرا این را پرسیدید؟!

فقط به خاطر این که تیتر از «کوله‌پشتی» را خوانده‌اید. بگذریم. از برنامه‌های بعدی تان بگویید.

شاید برای «جشن رمضان» شبکه دو موسیقی کار کنم. شاید هم برای برنامه «جزر و مد» احسان علیخانی کار کنم. فعلاً در حد حرف است و هیچ چیز مشخص نیست.

باز هم می‌خوانید؟

گفتم که هنوز در حد حرف است. نمی‌دانم، شاید باز هم خواندم.

می‌کردم. بعد تئوری را یاد گرفتم. اما اولین آهنگی که خواندم، پائزده - شاتزده سالم بود که تیتر از یک برنامه رادیویی به نام «تهران در شب» را که سه شبکه‌ها از شبکه تهران پخش می‌شد، خواندم. مجری آن بود. به هر حال آن برنامه پخش نشد و ترانه خدا حافظی در «کوهپشتی» اولین کار خوانندگی‌ام محسوب می‌شود.

﴿جهطور ۱۶ سالگی خواننده شدید؟﴾

سردبیر برنامه، دبیر تربیتی ما بود. من هم چون سرود کار می‌کردم، آقای شبسترنی گفتند بیارا رادیو پیخوان. بعد سال ۷۴ - ۷۵ عضو گروه کر در مرکز تهران شناسی شدم. آن جا بود که خیلی چیزها، بهویزه تکنیک خوانندگی را یاد گرفتم.

﴿ساز تخصصی تان چیست؟﴾

پیانو. چه نظری دارید درباره موسیقی حال حاضر ایران و خواننده‌های جوانی که روز به روز به تعدادشان افزوده می‌شود؟

به نظر من همه نوع موسیقی باید باشد؛ این در تمام دنیا هست. چون مردم حق انتخاب پیدا می‌کنند و فرق کار خوب و بد را متوجه می‌شوند.

﴿سطح سلیقه مردم پایین نمی‌آید؟﴾

نه، چون فکر می‌کنم برای هر مخاطبی، موسیقی باید وجود داشته باشد. من خودم همه‌نوع موسیقی گوش می‌کنم؛ چه خوب و چه بد، تا بهم ملت خوب و بدش چیست.

﴿شما که دستی در موسیقی دارید، این

